योऽभ्यवर्षत कौन्तेयान् सपाञ्चालान् ससृञ्जयान्। निघ्नन् पररथान् वीरो दानवानिव वज्रभृत्। ५३५
दुष्प्रस्त्रसागरं घोरं बाणग्राहं दुरासदं। कार्म्मुकोर्म्मिणमक्षय्यमद्वीपं चलमप्लवं।
गदाऽसिमकराभासं हयावर्त्तं गजाकुलं। पदातिमत्स्यकलिलं शङ्खदुन्दुभिनिस्वनं।
हयान् गजपदातींश्च रथांश्च तरसा बहून्। विमज्जयन्तं समरे परवीरापहारिणं।
विदह्यमानं कोपेन तेजसा च परन्तपं। वेलेव मकरावासं के वीराः पर्य्यवारयन्।
भीष्मो यदकरोत् कर्म्म समरे सञ्जयारिहा। दुर्य्योधनहितार्थाय के तदाऽस्य पुरोऽभवन्। ५४०
केऽरक्षन् दक्षिणं चक्रं भीष्मस्यामिततेजसः। पृष्ठतः के परान् वीरानपासेधन् यतव्रताः।
केपुरस्तादवर्त्तन्त रक्षन्तो भीष्ममन्तिके। केऽरक्षन्नुत्तरं चक्रं वीरा वीरस्य युध्यतः।
वामे चक्रे वर्त्तमानाः केऽघ्नन् सञ्जय सृञ्जयान्। अग्रतोऽग्रमनीकेषु केऽभ्यरक्षन् दुरासदं।
पार्श्वतः केऽभ्यरक्षन्त गच्छतो दुर्गमां गतिं। समूहे के परान् वीरान् प्रत्ययुध्यन्त सञ्जय।
रक्षमाणः कथं वीरैर्गोप्यमानाश्च तेन ते। दुर्ज्जयानामनीकानि नाजयंस्तरसा युधि। ५४५
सर्व्वलोकेश्वरस्येव परमेष्ठी प्रजापतेः। कथं प्रहर्त्तुमपि ते शेकुः सञ्जय पाण्डवाः।
यस्मिन् द्वीपे समाश्वस्य युध्यन्ते कुरवः परैः। तं निमग्नं नरव्याघ्रं भीष्मं शंससि सञ्जय।
यस्य वीर्य्यं समाश्रित्य मम पुत्रो वृहद्बलः। न पाण्डवानगणयत् कथं स निहतः परैः।
यः पुरा विबुधैः सर्व्वैः साहाय्ये युद्धदुर्म्मदः। काङ्क्षितो दानवान् घ्नद्भिः पिता मम महाव्रतः।
यस्मिन् जाते महावीर्य्ये शान्तनुर्लोकविश्रुतः। शोकं दैन्यञ्च दुःखञ्च प्राजहत् पुत्रलक्ष्मणि। ५५०
प्रोक्तं परायणं प्राज्ञं स्वधर्म्मनिरतं शुचिं। वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञं कथं शंससि मे हतं।
सर्व्वास्त्रविनयोपेतं शान्तं दान्तं मनस्विनं। हतं शान्तनवं श्रुत्वा मन्ये शेषं हतं बलं।
धर्म्माद्धर्म्मो बलवान् सम्प्राप्त इति मे मतिः। यत्र वृद्धं गुरुं हत्वा राज्यमिच्छन्ति पाण्डवाः।
जामदग्न्यः पुरा रामो सर्व्वास्त्रविदनुत्तमः। अम्बार्थमुद्यतः सङ्ख्ये भीष्मेण युधि निर्जितः।
तमिन्द्रसमकर्म्माणं ककुदं सर्व्वधन्विनां। हतं शंससि मे भीष्मं किन्नु दुःखमतः परं। ५५५
असकृत् क्षत्रियव्राताः सङ्ख्ये येन विनिर्ज्जिताः। जामदग्न्येन रामेण परवीरनिघातिना।
न हतो यो महाबुद्धिः स हतोऽद्य शिखण्डिना। तस्मान्नूनं महावीर्य्यात् भार्गवात् युद्धदुर्म्मदात्।
तेजोवीर्य्यबलैर्भूयान् शिखण्डी द्रुपदात्मजः। यः शूरं कृतिनं युद्धे सर्व्वशास्त्रविशारदं।
परमास्त्रविदं शूरं जघान भरतर्षभं। के वीरास्तममित्रघ्नमन्वयुः शस्त्रसंसदि।
शंस मे तत् यथा चासीत् युद्धं भीष्मस्य पाण्डवैः। योषेव हतवीरा मे सेना पुत्रस्य सञ्जय। ५६०
अगोपमिव चोद्भ्रान्तं गोकुलं तद्बलं मम। पौरुषं सर्व्वलोकस्य परं यस्मिन् महाहवे।
परासुके ततस्तस्मिन् कथमासीन्मनस्तदा। जीवितेऽप्यथ सामर्थ्यं किमेवास्मासु सञ्जय।
घातयित्वा महावीर्य्यं पितरं लोकधार्म्मिकं। अगाधसलिले मग्नां नौकां दृष्ट्वेव पारगः।
भीष्मे हते भृशं दुःखात् मन्ये शोचन्ति पुत्रकाः। अद्रिसारमयं नूनं हृदयं मम सञ्जय।